

அகில இலங்கைச் சௌம்யகாந்தர்டுக் தலையாறு

கைவத்திருவாளர் சே. வே. ஜம்புலிங்கம்பிள்ளை
அவர்கள் நிகழ்த்தியது

“காலமுண் டாக்ஸில் காதல்செய்
 துய்மின் கீருதரிய
 குலமுண் டாக்ஸிடு நான்முகன்
 வானவர் நண்ணரிய
 ஆலமுண் டாக்ஸிங்கள் பாண்டிப்
 பிரான்றன் அடியவர்க்கு
 முலபண் டாம் வழங்குகின்ன
 ருங்கூத்து முங்குமிழே”
 சிவநேயேசு செல்வர்களே!

இம்மா டட்டிற்குத் தலை
வகிக்கும்படி தமிழ்ப்பைத் தங்க
கரிவதற்கியர் எழுதிக் கேடு
போது எனது சிறுமையை அவ
குத் தெரிவத்தீன். அவர் மீ
டும் வற்புறுத்தியீதா டமையா
எனது பிரிய என்பறும் சைவ
பாலனமே தமது பொழுது பே
காக்க கொண்டவருடர்க்கீ ஸ்ரீ
சிபாத சுந்தரம்பிள்ளை அவர்களை
கொண்டும் என்னை கேட்கக்கூ
இவ்வாருக அவ்விருவரும் என்னை
பொருட்படுத்தி ஆதரித் தழை
போது திருவருட சம்மதம் அ
வாறள தென்ற கருதி யரன் ஒ
வாறு தீணக்கனேன். முன்னர் தீ
மகரரட்டிற்குத் தலைவராக வ
வர்க் கேலலோரும் பட்டா
கனும் தமிழ்ப் புலவர்களுமா யிரு
இவ்விரு வரிசையிலுஞ் சேர
கடையேனியும் பரிந்த யழுத் தத்
யரன் முன் செய்த புணரையை யெ
றே சினைக்கற பாலது. “அடிடே
முன்னைப் பிறவியினிற் செய்த சம
ஸ்ரபரியவர்த்தி” என்பது சேக்கியு
திருவாக்கு.

கன்னுட் பஜ்சினியிடைய என கு
வாழ்வரள்ற கடந்த 35 ஆண்டுகளே
அபசாங்க உத்தியேரகத்துற போ
கக தீரிட்டபடிபால யான சபை
யிற் பேசக கூடிய சக்தியை வரயக்
கபபெற்றுவேன.

“வழகுத் தொழுமியப்பினன்
தைத்தனையோ காலமெல்லாம்
பரமுக் கிரைததேன் பரம்பாச்சைப்
கி வீடு”

பணியாட்டு
என்னும் திருவாகம் எனக்குப்
பொருத்த முடிடக்கு யான முறை
யாப்ப ப்ரஹிடம் பதிக்கவதறு மல்
லேன், ஆனால் யான் என்றும் மரண
யன். சூசவாறுஷ்டாஸ்களிலும்
தமிழ் வளர்ச்சிப்பும் எனக்குப் பரிபா
யமதகம், ஆப்பிரியதகில் யான ஒழு
வருகதுக் காரணத்துடன் வெள்ளி வேலை
பதை மட்டும் தவங்குஞ்சுப் பணியு
ட்டு தெரிவிக்க ஆசைப்படுகிறோம்.
ஆப்பறை யென்ன யாழிப்பரணப்
பெரியாக்களால் தொடர்புணர்
பண்ணிபது. அதிரதாட்டு ஏறநுத்து
நாள் வராந்த எண்ணால் தலைமு
லாகக்க கட்டுப் பிலீக்குக் கொண்டு
வந்து விட்டது. தங்கள் எவ்விது
கொண்டுள்ள போன்றீரு யான
என்றுக் கடப்பாடுடையென்.

தூரு கரத்திலே இச்சுடையிரும் மாலை+கர்கள் தூருக்கூர்கள். அவர்கள் ஜாது வயசுற்றும் இருபத்துநாலு வயசுற்றும் ஆட்டப்பட்டவர்கள். அவர்கள் யாவும் ஒரே பாடம் படிப்பிக்க வேண்டும் மென்றும்

ஈரங்களைக் கண்டு விடுவது
உரசினர்கள்தோ செய்திருக்கிறார்களே.
இந்து வழக்கப்பையறும் இது
பத்து நாலு வழக்கப் பையறும் ஒரே
பாடக்கை வசூக்கிய ஒரீர் பாடக்
கை எழுதவும் ஒரீர் கணக்குகளை
செய்யவும் வேண்டியவர்களாய் இரு
க்கிறார்கள். இதைப் பே. வி. அம்
வீர கல்வி முறை ராண் தினான்ட
பட்டத்தில், வேறிருந்துகொத்தித்துப்
கூறுது மயசிறநும் இருபத்துநாலு
வழக்கிற மின்டையில் ஒரண்டாய்வு
மரணுக்கார்கள் இருக்கிறார்கள் அது
படிப்பை ஆய்வுக்கலை, உயிரா

கல்வி, சர்வகலூராலைக் கல்வி யென
வகுக்கு ஐங்கு வயசு தொடக்கம்
எட்டு வயசு வரையும் ‘உள்ளவை
கட்டு ஆரம்பக் கல்வியை முன்றபது
களை வகுக்கு அவர்களை முன்ற
வகுப்பாக்கியும், ஒன்பது வயசு தொ
டக்கம் பதினேங்கு வயசு வரையும்
உள்ளவர்க்கு உயர்தாக் கல்வியை
ஆற்படிகளாக்கி அவர்களை ஆறா
வகுப்பில் வைத்தும், பதினாறு தொ
டக்கம் இருபத்தனாலு வரையும்
உள்ளவர்களுக்கு சர்வகலூராலைக்
கல்வியை எட்டுப் படிகளாக்கி அவர்களை
எட்டு வகுப்பில் விட்டும் படிப்
பிகள்களுர்கள். ஆகலே, அந்த நகை
ஏத்திலே, ஐங்கு வயசு தொடக்கம்
இருபத்துநாலு வயசு வரையும்ள்ள
மாணுகர்களை, ஆண்டொன்றக்கு
ஒரு படியாக, பதினேழுபதுகளில்
வைத்துப்படிப்பிகள்களுர்கள். இது
தக்கங்களை என்பது விவரிக்கல்

யாரும் ஏற்கூட கொள்வத் தகவல் அந்த சமயங்களுள் பெரும்பாலன முதற் சொல்லப்பட்ட நகரத்து அரசினரைப் போல, காட்டிக் கணக்கான சணங்களுக் கெல்லாமல் இனிப்பேரராயினும் முதிர்மார்பும், விளக்கனாராயினும் மூட்ரகாராயினும், ஒரே போதனை, ஒரே அதனுட்டானம், ஒரே வழிபாடு கூடிக்கண்றன. இவற்றைப் போலர்காது, இங்டாவதாகச் சொல்லப்பட்ட நகரத்தைப் போல, சித்தாங்க சௌகாமனது மனிதர் யாவறையும் ஜூம்பா தீரை வகுப்புள்ளக்கி விட்டிருக்கிறது. இவற்றை கீழ்ப்படிகளிலும் எய்வு உலகாயதம் முதலிய புற்று சமயங்கள் ஆற்றம், அவற்றுக்குடுத்தவை மார்க்கெடுகம் முதலிய புற்றுச்சயங்களாறும், பாசுபதம் முதலிய அகபு புற்றுச்சயம் ஆற்றம், பாடானவைத் தலைவும் முதலிய ஆகசு சமயம் ஆற்றம், இவற்றின் மேலாடுள்ள சித்தாங்கத் தலைவரானது உபாயமாக்கம் உணரை மார்க்கெட்டு கிருபெரும் கூறுகின்டிட்டையதற்கு, ஒவ்வொன்றிலும் சரியையிருக்கின்ற சரியை சரியை பில் மேராக்கம் சரிப்பையில் கொண்டு

முதலாகப் பத்திரும் பழக்கவியூட்டப்படாது, இருபெறுங் கூறகளிலுள்ள முப்பத்திரண்டு படிகளைத் தனதுவில் அடக்கி விருக்கின்றது. பிம் சமயங்களை அனுசரித்தல் சொல்வத்திற்கு சமமாக ஓர்மா ஜெனின் அதற்குத் திருக்கியான அர்கன் அவ்வச் சமயத்தை அனுசரித்தலே சித்தாந்த சைவத்தின் உபமதாமதம். ஒரு சர்வகலை சாலையில், மிக உயர்தான் வகுப்புக்கு பவனுடைய கலையில் வருகிற அதற்குக் கீழ்ப்பட்ட வகுப்புகளும் கிரிய கலை யோவலம் அடங்குவதால், மீசம்பக்கள் லுக்கள் வருமானமாகன் யாவும் சித்தாந்த சைவத்தில் அடங்கி விருக்கின்றன. இது நூல்களித்தாந்த சைவத்தை என்கிற கிரைத்த சமயம் என்பது. இது ஆகைதால் 'Universal Religion' எனப்படும்.

சித் சித் சைவமரணத் தன்னுடைய
உடனடி யிருக்கும் முப்பத்தற்கண்டப்
வாய்க்கூடு முரிய வாய்மைகளையும்
பயிற்சிக்கொய்யும் பயிற்சியும் விரிவாக
ஈடுத்துக் கூறப்படுக்கல்லது,

சமயம் என்பது அறிவைப் படியதன்று அது ஆண்மையின் நிலை அந்த நிலையை எப்பது தமருக் கட்டு ரூடைய திறுவறை பத்திர் பயிற்சி கள் இன்றும் மாதன் என்கிற பெருமடாலர் மாண்பன் ஆண்பு என்பதை அழித்தாரும் அதுதான் கால ஸ்தரம், உடம்பு நியூட்டன்

கப்பும் உடம்போடு கூற பொருள்
களையுமே அழிமானிக்கின்றேன்
நம் உடம்பல்ல; நம் ஆச்சு என்
பக்கத் கொள்ளுதற்கு அளவிற்கு
பழிக்கின் வேண்டும். அதிதலு
கும் தொன்றுதறுக்கு முன்ன வேடு
பாட்டைக் காட்டுவின்றேன். “நான்
இந்த உடம்பு அல்லது” என்னுட
உண்மையை நான் கொண்டால், ஒரு
வன் என்னுடைய கையைக் கதறி
விழல் ஆழமாய்க் கிரும்போது
நான் அதைப் பொருட்டுத்தமாட
தேன், உடம்பு என்னின் வேறுந
லால் அப்படியே உக்கரமான தலை
யிட அல்லது வயிற்றுக்குத்து இரு
க்கும்பாது அவற்றைச் சிகிச்சை
மாட்டேன். என்னுடைய ஆட்ட
யிடில் செருப்புப்பற்றி உடம்பை
ளிக்கும்போதும் அது எனக்குத்
துடுப்பதற்கிறுக் காரணமாக ஏது
ஆயினும் உடம்பு என்னின் வேறுப
தென்பது எனபது எனக்கு அதிபூ
உண்ண. பாகாமல் மேற் சொல்லிட
யாவும் என்னைத் துப்பப்படுத்தக
பேண்டுள்ளதன் தறு மரண விவர
போகங்கள் என்னின் வேறுன்னை
எனபது அனுபவ உண்மையா? மிக
குச் சொல்பப்பறிமீ யினமியமை
ந்து:

சைவப் பயிற்சிகளுள் வீரத அனுட்டானம் உடலால் வரும் துண்பங்களோக் கொள்ளாது எடுவதற்குரிய நேரங்களில்பயிற்சிபாடு. இதை, “உற்றரோய்யமிக்குறக்கணு” செய்யாமை காற்றே தவத்துற்றும்” என்னும் கருக்குறளால் அறிக் கூடலுக்கு வரும் துண்பகளைக் கண்ததுபோம் அதற்கும் பிறவுமிர்க்குஞ்சுத் துண்பம் செய்யாமையும் வருத்தத்தினுடைய வடிவமரம் என்பது இதன்பொருள். வருத்தங்களை அதுட்டிக் கும்போது செய்யப்படும் வழிபாடு இப்பிற்குஞ்சுபைருத்துண்பன்னாமா. “ஆவனருளாசல் அவன்றுள் வணக்க” என்று மணிவரசப் பெறுமான சொல்லியருளியால், சைவப்பயிற்சி எதற்கும் சுவப்பதற்கீட்டு உயிராதல் பீவணமா. அதுமான சைவானுஷ்டங்களுக்கா சிறுபத்தைய வளர்ப்பனவரும் உடமுடிந் உடற்றப்பாடு சூரிய உடற்களும் மயக்கத்தைத் திருத்தப்பயிற்சையின் காரியகள் எனப்பதும், ஆந்த மயக்கத்திற்கு மூலமாயுள்ளது. ஆணவ சென்றையுபுதூர்த்தி ஏற்பன. இவற்றுட் செற்றும் ஸ்தாலிபுலாகமரக எடுத்துக்காட்ட முயறுக்களேற்று.

சைவச் செயல்களும் யாவாய்
எனிகிற செப்பததக்கது திருக்கிற
பூசதலரம். “முத்தி கொடுப்பது
கீது” என்றுர் சம்பந்த சுவாமிகள்,
“தன்னிலைமை மன்னுயிர்கள்சராத
தருஞ சத்தி” என்றுர் உமாபதி
கிவும். தன்னிலைமை மன்னுயிர்கள்
சராதல் முத்தி ஆதலரல், நீரேனது
கிவசத்திலென்பது பெறப்படுகின்றது.
இத்திருக்கிய கிவசத்தியா
னது எழுஷ்டய நெற்றியிலே
விளங்கததக்கதயிருந்தால், அதற்கு
மேலாக நமக்கு வரததக்க தவம்
பயன் பாது! கிவபிராண் கிவவிந்த
கதத்திலே எழுந்தருளி யிருப்பது
போல, பராசகத் திருக்கிறவெழுந்
தருளியிருக்கிறது. இவற்றிலே
முறைபேசுவிப்ரானும் பராசகத்
யும் விசெஷமாகச் சான்னிததியமை
தற்காக, இவற்றிலே மந்திர கிவ

சனு செய்தல் வழக்கமாகும். சில விங்கப் பிரதட்டை— செய்யும்போது இதற்காக அதிலே மந்திர சிபுசூளு செய்யப்படுகிறது. அது போது திருநீற்றக்கு முன்றவிதமாக மந்திரம் பக்கப்படு வருது. தீட்டுக்கொடு பெருவதவு “கிவ கிவ” என்ற மந்திரத்தை உச்சரித்துக் கொண்டு திருநீற்றம் ஆணிவர். தீட்டுக்கொடு பெருவதவு இடையிடையே சூக்கம்போது திருவைங் தெழுத்ததை உச்சரித்துக் கொண்டு சூக்கவு. அப்போது சூக்கம் மஞ்சிரம் திருவைங்

தெழுத்தாகும். சங்கபா வக்தனம் செய்யும்போது திருச்சிற்றுக்குச் செய்யும் பிரதிட்டை அவைங்களும் முதல் சம்கிள மங்கிரங்களை விய சித்துத் திக்கு பந்தனம் முதலிய வற்றையும் ஐவ்வகைச் சுத்திகளையுஞ் செய்து, மூலமாக வியாசம்பண்ணி உருத்திரவரைத் தியானஞ் செய்த பின், அதைக் குழுத்து பஞ்சப் பிரமங்கிரங்களைச் சொல்லித் தரித் தல் முறைாகும். இக்கேலே சம்கிளத்தை மந்திர வியாசம், திருவைங்கெழுத்து வியாசம், அதைபணியும் போது அந்தந்த இடத்துக்குரிய பஞ்சப்பிரம வியாசமும் செய்யப்படுகின்றன. இது மந்திர வியாசங்களினுடே அத்திருச்சியாசத்தியே யாக்கிறது. ஆகலால் திருச்சியை நூற்றும் வழிபாட்டுக்குரியது. அது அணிக்கறவனுக்குப் பராசக்ட பிரதிட்டையாதலீட்டாம்யாது, கணக்கைவனுக்குப் பராசக்ட தரிசுவழுமாக்கிறது. குருட்டிற்குவன் விளக்குக்கொண்டு தரிசுபொழுது “இந்த விளக்கிலும் உமக்கு என்ன கபன்று” என்றிருக்குவர் வினாவினால், அதற்கு அவன் “இந்தவிளக்கொளி மற்றவர்களுக்காக” என்றார். அது போலவல்லாபல், விழுதியணிதல் தாழும் பிறநூரக்கை ஆரூபாலார்க்கும் ஆகிறது. திருச்சிற்றுவராவத்வட்டத்தை வினப்பித்ததற்காக சேஷான்பெறுமானுபவன் வண்ணைத் தீர்முது சின்றூர். ஒருவ்வகை கானும் ப்பாது அவனுடைய நெற்றியிலிருக்கும் திருச்சிற்றுக் கணபதே பரயப் பிரயோசனம் தலால் திருச்சிற்றுவரத் நெற்றியைக் கானுதல் பிறப்பு, இறப்பு, பினி ஆகப் பிவற்றியும் கொடிப்பதென்ற பின் வருமாறு மானக்காவசக்கப் பெருமான் பாடியானவரைங்கரை.

“பின்னிபெயலும் வரினு மஞ்சேன்
பிறப்பிடே டிறப்பு மஞ்சேன்
துணி கிலா அணியிட அன்றங்
தெர மும்பக்ரோ டமுங்கி யம்மாவல்
தணிலம் பினங்துவ காரைச்
சேவத் பரவி சென்னை
றாகிக்லா அவற்றைக் கண்டால்
நட்மாநா மஞ்சேன் மார்க்கா”

திருநீற்கணிவதும் சிறைய அன்பை
வேண்டுமென்னுங்கருத்தகை “பூசித்
ருன் திருநீறே சிறையப்படுகி” என்று
அம் மரணிக்கவாசகப் பெறு
மானே பாடியருஞ்சென்றுர்.

வேறு சைவ அந்தராணம்
திருவைங் தெழுத்தை ஒக்லாஹம்,
அது இம்மையறைம் ஆசீப் பிரண்
திலும் எல்லையிலைாத நன்மையைச்
செய்வது. பிறவியாகிய கடவிலை
ஆழந்துபோகாமல் மிதத்திக்கொண்டு
இறபது திருவைங்குதழுத்தென்
பதை “தமியனேன் பெறுமிறவிப்
பொவத்து அஞ்செழுத்தின்
ஷண்பிடிகளுக் கிடக்கின்றீண்”
என்னுமதி நவாசாத்தாறும், உவச்
நீர்க் கடவிலை கவஸேரு கட்டிப்
பேரடப்படியபோது மிதப்பிப்பதும்
திருவைங்குதழுத்து என்பது “தறத்
ணப் பூட்டியார் கடவிற் பாய்க்கி
இம் நூற்றைபாவது கமச்சிவாய
த்வை” என்னும் தேவாரச்தாறும்
போகிக்கப்படுகின்றன. அன்றியும்
வேதம், ஆகமம், சாத்தரங்கள் முதல்
விப் பாவறம் ஆழனான பொருள்
திருநங்கெட்டுநங்கல் அடங்கியிருப்பது

“அருணா அவ்வூ” ன மும் தல்லா தும்
யீட்டின்
பொருளோல் தெரியப் படும்”

என்னும் உமாபநிகிவத் திருவாக்கா
னறிக், இவ்வைக் கெழுத்தானது
பதி, பக, பாசம் ஆய்வுப்பெருஞ்
களையும் அவற்றின் இயல்லபெயும்
பதிபோடு பச்சைச் சேர்ப்பதாகிய
பாசக்கிணையும் பாசத்தை முதிர்
விப்பதேயே ஆதிசக்கிணையும்காட்டு
கின்றது. அக்காட்சியினுல்ல ஆன
அதாடர்ட்சி டீ.ம் பக்கம்

அகில இலங்கைச் சௌம்யாநாட்டு வரவேற்றுமர

திரு. R. சிவகுருங்கானவர்கள் ஈகழ்த்தியகத

சைவ செறியெக் கடைப்பிடித்து
அல்லும் பகலும் சிவன்பால் மனத்
தை ராட்டி அவனருள் கொண்டு
சிவதர்மத்தை உவகில் நடரத்த முய
லும் எனது அன்பர்களாகிப இங்கு
கூடியிருக்கும் பெண், ஆன் எது
ஆம் இருபாலிலும் அமைந்த சிவ
தொண்டர்க்கஞ்சு வியத்துடன்
எனது வணக்கத்தை அறிவிததுச்
சைவ இளைஞர் மத்திய மகாசஸப
யின் போர்வி இந்த மாபெருஷ் கூட
-தத்தில் உள்ள கனவாளகளையும்
பெண்மனிகளையும் உபசரித்து வர
வேற்கின்றேன்.

இங்கு, வங்கள் வேண்டுகிறாராக
கிணங்கிச் சமுக மனிதத்திற்குக்கண்ட
பெரியரை இம் மகாநாட்டுடை
தற்கு வைக்கும்படி நான் வேண்
ஏத் கொள்ளலும், சில்லுக்குமிப்பக்கள்
சொல்லுவதற்கு உத்தரவு தரும்படி
நான் உங்களைவரூபங் கீட்டாக
கோள்ளுகிறேன். தற்கால சரித்தீர
ஆராய்ச்சி தொடர்பிலே என் தொடு
த்து இந்த உலகத்தை முன்பாகித்த
கஷ்டங்கள், அதியாயகங்கள் எல்லா
வற்றிலும் ஆப்புச் சொல்ல இயல்லதே
பெரிய கஷ்டங்களும், அதற்காக
கரும் இந்தப் பூல்க்கத்திலும் உல
கத்தை வாட்டுக்கண்டன. சரித்தீரவு
களாலும், இத்தரசங்களுமும், புரை
ணங்களிலும் முன் நடைத் தத்தீர்
யோ யுத்தங்களைப் பற்றி நாங்கள்
கேள்விப்பட்டும், வாசித்தும் அறிந்
திருக்கின்றோம். ஆனால், சரித்தீரக்
வரர், எவ்வகையாகச் சொன்னாலும்
அந்த யுத்தங்கள் குறிக்கப்பட்ட
தேசம்களிலேயே நடந்தன; சில
சமுதாயங்களை பாத்தரம் பாத்த
னன்; சில ஊர்களிலுள்ள மனிதனை
மாத்திரம் ஶாக்கன். ஆனால், இப்போது
நடக்கும் யுத்தப்பேர் உலகம்
முழுவத்தும் பரவி யிருக்கின்றது,
எல்லாத் தேசம்களும், எல்லாச்
சாமியினரும் எல்லா மதத்தினரும்
இந்த யுத்தத்தின் பேரால் வேரில்
மாறுகின்றன; கஷ்டப்படுகின்ற
வர் அல்லது அதன் காரணமாகத்
தயங்குகின்றன. மானிடசாத்துக்கீர
இவ்வளவு கஷ்டங்கள் உண்டாவது
நாகு ஆத்பகவனீன் திடுவளம்
சம்மதித்தகை குறித்து நாங்கள்
எல்லோரும் யேசுக்க வேண்டியவர்
ஊராய் ஆருகின்றோம். காரணம்
வெளிப் படையாகத் தெரிகிற
தேனை பலர் செயல்விக் கொள்ளு
க்கருக்கள். உலகத் தில் உள்ள பல
வேறு மதங்களும் தங்களை கைக்
கொள்ளுவதால் ஒவ்வொருவரும் ஆக
பாகத்தை ஈடுபடவதற்கு வழிகாட்

அதில் மக்கள் சமாதானத்தோடும்
நல்லுறவிலையும் வசிக்கக் கூடிய
போதனைகளைப் பற்பி வந்தது. இத்
தியர்வில் உதித்த கொள்கைகளே
இன்று வரையில் உலகில் உயரிய
நிலையை அடைந்திருந்தன, இன்று
இந்திலாவிலும் இலங்கையிலும்
மகாயுக்கம் தெருங்கிணிட்டது; பஞ்ச
சம் பராவிஷிட்டது; கஷ்டங்கள் அதிகரிக்கின்றன. அவற்றில் காரணமாக
கீப் பழுப் பொன்கைகளே தாம்பு
கிண்றன. உலக மக்களின் வாழ்க்கை
களே மாறி வழி தெரியாது, முடிவு
அறியாத அலைகின்றன. இந்தக்
காலத்திலன்றே எல்லாம் வல்ல எம்
போனை நாங்கள் முழுமனததுடனும்
வணங்க மனித வாக்கம் படுங் கஷ்டங்களைத் தீர்ப்பதற்கு வழிகாட்டும்
படி பிரார்த்தப்பது எங்கள் கடமை
யாகும். இக்கீழுரைன் விஷயத்தை
கீள யோசிப்பதற்கும், ஆகவேவை
திய வழிவகைகளைக் காரணமாகவும்
அம் இன்னுள் மதசை சங்கம் இமா
மகாநாட்டுடைக் கூட்டி வைத்திருக்கின்றது.

இதன் முன்னும் எத்தனையேர் மகாராட்டிகள் எங்கள் சமக்கத்தாற் கூட்டுவிக்கப் பெற்றன. அவைகளிற் சௌவத்திரானும், தமிழுக்கும் மாபெருந் தொண்டாற்றிய பல பெரியர்கள் தங்கள் சிரமதன்தயுங் காலத்தையும் பராரது எங்கள் தாய்நடாக்கப் போன்று விருந்து இங்கு வந்து சொற்பொழிவு ஆற்றி ஞாகள்; தங்கள் நடையினாலும், ஒழுக்கத்தினாலும் எங்களுக்கு அழியாத முஸ்மாதிரியைக் காட்டினார்கள்; நயார்ட்டில் கைவக்கத்தையும் அதன் சாதனைகளையும் பலப்படுத்தி ஞாகள்; தமிழ்ப்பாசையை வளர்க்க உதவினார்கள். துவர்கள் எங்கள் தெய்நாடு எங்களை பறக்கவில்லை என்பதை விருமித்தார்கள்; தென் வட்டு வளர்ச்சியைப் போல இலங்கையின் வளர்ச்சியும் முன்னேற வேண்டும் என்ற நொபததார்கள். அவர்கள் செய்தசொற்பொழிவுகளையும் போதனைகளையும் எங்களிற் பலர் வேரில் கண்டும், கீக்டிட்டும் அதுபோதில் நாக்கன்களேபூர்; பவனும் அடைக்கிருக்கன்களேயும். முந்தய மகராட்டுகளில் புதனனிற்தயாறில் இருந்து இராகு வந்து சமூகமளித்த பல பெரியர்களுக்கும் அவ்வப்போழுது சொற்பொழிவு ஆற்றமகாராட்டிகளைச் சுறப்பித்த நமது அறிஞர்களுக்கும் எங்கள் என்றும் ஆழியாக கட்டிய டுண்டவர்களாக இருக்கன்னிரும்.

அம்முறையைக் கிராண்டே இந்த
வருத்தத்தில் எம் மகாஸ்ட்டெட் த
சிறப்புவிக்கவும், நடாத்தவும் சொல்த
திருவாளர் சே. வே. ஜப்பிலிங்கம்
பின்னே அவர்கள் எங்கள் வேண்டு
கேரளக்கணங்கீச் சமுச்சையிலிருக்க
கிண்ணு : இங்கு வருவதன் காரணமாக,
அவர் பட்டிருக்கக் கூடிய ஏஷ்
டங்களையும், வசதியீடுகளையும்
ஏன் உங்களுக்கு பிரித்துச் சொல்
லத்தேவையில்லை. அவர் கொல
தவழுக்கவுல், தமிழ் தாழாது ஒன்று
கவனு செய்த, செய்த வருகின்ற,
தொண்டுகளை நீக்கன் அறவிர்கள்.
அவைகளிற் சில பின்வருமாறு—

(1) கிரிய தமிழ் நாள்களையும், செவ்வாய் சமய நூல்களையும் ஏற்றத்தக குத்தாலோ திருத்தமாக வெளிப்பட்டு வருகின்றா.

(2) செவு சமய வளர்க்கியின் மேற்கூரை தொழிலின் வீரங்கள்

பொட்டு செருமபை தீவு கள்
ஆற்றி வழக்கனார்.
தொடர்ச்சியில் பலம்

அனில் வங்கை; சூசவ
மாரநாட்டுத் தலையையுரை
(3-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

மாவான் து தண்ணையக்கித்தியவழி
கிடைத்து வருகிறேன்.

பிலே செலுத் தவது எதன்பதை
யும், தன்னை விளக்கித் தூய வழி
பிலே செலுத்தவது எதுவென்ப
தையும் அறிகள்றது. எனக்குச்
சகல தீவிரமானார்த் செய்யத்தக்க
பரம தஷ்டனை நிலவன் என்னும் நடய
இரு கையைப் பற்றி இழுக்க, என்
ணைப் பெற்றுவளர்த்துச் சகல சுகங்
களுஞ் செய்கின்ற என்னுடைய தந்
தையார் என்னும் நடய மற்றுக்
கையைப் பற்றி இழுக்க, நான் என்
நுடைய தந்தையார் பக்கத்துக்கே
சரவேண்டும் என்பதைப் பற்றி
எவ்வளர்த்தும் ஜிப்முண்டாதல்
கடுமோ?

“ஊன்றடனம் ஒருபால் ஒருபாலும்
ஞானநடம் தான் நடுவே நாடு”

என்பது இதனைக்குறிக்கவேண்டும். ஆதலால் திருவைங் தெழுத்தை விதிப்படி உச்சரிப்பவர் தம்மையைக் கிட கொடுப்பதற்கிப் பாசங்களின் வழிச் சாராமல் தம்மைச் சிவமாக் குவதராகிய அந்தப்பாசக்கிழைநாடி நந்திசெயலுடைய நல்வரக்கும் ஏற்சிக்கைத் திருமூலமாக முயலுவது. திருவைங்தெழுத்தை ஆப்புவை ஒத்துவர சிவச்சாரிப் பலமட்டஞ்சு உலகவாழ்க்கையாகிய வஞ்சனையில்கை வனவு குறைந்து குறைந்து கீங்கி நன்வகுக்கு வழியாகும். எங்களுடைய நனவு கிளைபை சீக்குதல் அரியவற்றள அரிது. தீர்மபத்ஸனனுடைய கணவைக்கீலி அவனை நன்வகுவைக்கு வரச் செய்தற்குச் செய்த முயற்சி கீளோபல், யரளைசிங்கக்கள் அவன் மேல் உழுக்கின். ஆபிராம் மல்லர்கள் வேல்களையும் ஈட்டிகளையும் அவன் செவிகளுடைய புதுத்தனுட்கள். குதிரைகளை அவன் மீல் வல்சாரி ஜட்சாரியாக ஊர்ந்தர்கள். இறதி யில் ஆபிராம் அரக்கங்கள் இருப்புலக யூரைல் போதனுக்கள். இவற்றை குபக்கண்ண ஒருவாழ வழித்தாறு யூயினும் நாட்மீர வெற்றியினும் வழிக்கண்றலம். விதிப்படி தருந்தறணிதலும் திருவைங்கிடமுத்தீராதலும் அம்பக்கண்ணுக்குக்கொடுக்கப்பட்ட இருப்புலககை யடிபோல், எமது மயக்கத்தைத் தீர்த்து விழிக்கச் சூரியதற்கு உதவத்தக்கவைகளோயாம், இவைகளினரண்டும் சந்தியாவந்தனத்தின் கூறுகளாம், அதன் ஏற்கென்றாலும் துவாற்றைப்பிரைவு வே எம்மை வழிக்கச் சூரியனுக்களாம்.

சைவ அநுட்டனங்களுள் வெறிறுன்ற சுவாலய வழிபாடு. இது உலகமயக்கத்தை நீக்க உண்மையை உணர்த்துதல் பிரதமியட்சம். ஆலயத்தில் நாம் கடவுளை நீர்ச்சாலைக்குறோம். “நாம் கடவுளைக் காறுதல் சாதுகிழை” என்ற பராவது முறத்துவினாவுக்கூடும். “மேய்ஞானி யல்லாதான் கடவுளைக் காறுதல் இபலாது என்ற முறத்தியாச்சு கிளர் கூறுதலூக்கிம், நாம் ஆலயத்திலே கட்டியுள்ளக்கண்பது செய்ய; மேய்ஞானி கடவுளைக் கரணபதம் யெய். காறுதலிலே வேறு ரண்டு நான்கு ஏக்களை கரணக்கூற மேவை. ஞானகுந் சொருவர் உங்களில் ஒருவரைக் கரணக்கூறும். தந்த திருவகைக் காட்சிக்கு புரிய வேற்றுகிம் யாதென்னில், நான் உடக்கிணக் காறுமத்தை எனக் குப்புலப்பந்வது உங்களுடைய உடம்பு. ஆபிதும் நான் கீழைப்பது உடக்களைப்பொம். நான் ஒருவரோடு பேசுகிட்டு காவருடைய உடம்போடு பேசினேனென்ற சொல்மட்டேன். அவரோடுபேசி கேள்வினேறே சொல்லுகிறீர்கள். அவரோடு பேசுதற்கும் காறுதம் வாய்வாடினால் துடம்ப. ஆயினும் காலங்குறிப்புக்கும் தமிழ்நடைப் பல்லுக்கும் கூடும்.

னீக் கானும்பெறு, அவருடம்பை வாயிலாகக் கொள்ளத் து ஆரம்பவே கேட்ரே காண்கிறோம். நாம் ஒரு மனி தலைக் கானும்பொது, உடம்புமாத் திரம் காட்சிக்குப் புலப்படவும் அந்த உடம்பை ஈதிட்டித்து சிற்கும் அவனுடைய இப்பூப்பை காண்கின்றோம். அபோல, ஆலயத்திலே திருவுநவத்தின் வசிலாக நாம் கடவுளையே காண்கின்றோம். மெய்ஞ்சன் யரவான் திருவுநவத்தில் யன்றி வேற்றுக்களிலும் தானிக் கிழமைய் சிவகதையறக்கின்றன. அப்போது காண்பவனுட்கரணப்படுவதனும் காட்சியும் சிவமீம்யாயுள்ளன. ஆதலால் ஒரு மனிதனுடைய உடம்பைக் கானுமபோது நாம் அவனுக் காண்பதாகக் கொள்வதுபோல, ஆலயத்திலுள்ள யக்கரகத்தைப் பார்க்கும்போது அதை அதிட்டித்து சிற்கும் கடவுளைக் காணக்கிறோம் சொல்லுதல் பெருகத்தமரணதாம். ஆகவே, கோயிலுக்குட் பெரும்பொது கடவுளைக் காணக்கிறோம். அவரே மெய்ப்பொழுள்ளப்புதுவனங்களுடைய மனத்தில் உடனே எழுகின்றது. அத்திருந்து நாம் ஆண்மை வெண்பதும் மரபை பொருள்களாகிய உலகப்பொருள்களாகத்தையும் கருத்தும் தானுக்கே முனைத்து எழும். அப்போது எங்களுடைய வரமுகலை உண்மையானபூர்க்கையாக்கின்றது. “வஞ்சனியிலாத கலைவே”என்று தாடிமானவர்களால் ஸ்யக்கு நீங்குகின்றது. நாக்கள் அந்தச் சமயத்திலே சிவவேளாகத்தில் இருக்கின்றோம். திருக்கீர்த்தியிலும் சிவராட்டினே, முதலமுதல் விரையக்கரத் துக்கிடன்றோம். “மண்ணுலகத்தனிற பிறவி மாசம்” என்ற சொல்லுமுன் உலகப்பற்றங்களும் தக்கப்பிருந்தாலும் அதைச் சொன்னாட்டினே அவர்ப்பறதும் பறங்குவிடும். பிறவியானது ‘மாசு’ என்றும், அது அறவேண்டுமென்றும் நாம் சொல்லும்போது, மண்ணுலகத்தனிறப்பிரக்கிய இவ்விடலும் இவ்விடலேடு தொட்டுப்படையுவனபோக்கங்களும் ‘ாசு’ என்ற அருவுத்துத் தள்ளுகின்றோம். அப்போது, விழையக்கரைக்காணக்கின்றோம். அவருடைப் பத்ரமுகத்தினின் மூப்பொழுகனாக கருணயைக்காணக்கின்றோம். அதனாலே எம் முடையமனமும் உருக அவர்பாற்சொல்லதற்கு. அவர் “தாயிற்கிறநத தயாவானத்துவன்” உருகுமிக்கத்தும் தயை ஒருவரை யொருவர்பார்க்கும்பொது குழந்தையைக்கண்க்கின்றோம். குழந்தைபால் அடிக்கண்றது. கடவுள்டாத்தே சுப்பதாகய் அஸ்துமிலையும் கிறைந்த ஞானமயமாக்கியபாலைப் பற்குதற்கு நாம் சாக்கித்துக்கண்டால், அதைப் பறுகலாம். ஆய்வும் நாம் பறநூச்சிகளிலே மூலம் தீவிடும். எமக்கு சுந்தர ஞானமயமாகயால் கைக்கண்றது. பலமாகிய பித்தம் எங்களிலே அதிகரித்த சிற்றலால், “தத்தக்கும் பால்தாலும் கைக்கும்” என்றார உமாபத்தினும். பித்தத் திதகரி மும்பொது உள்ள படி கைப்பான மப்பருள் துத்தக்கும். பித்தம் நீங்கணவர்களாகயமாணிக்க வசூகர் போன்றவர்கள் சிவப்பராணருமானத்தை இடையடர்மாற பறுக்கிறனர். மதியிலிருந்து ஒருங்கிடம் இறக்கிக்டிரும். “நான் மலியப்பைகின்றேன் பரலுத்தா” என்று யண்வாகக்கப்பறுமான சூழத் தீவிடும்பொது கொல்வதைக்கெள்ளுகின்னால்:-

(தூண்டிச் சு-ம, பக்தம்)

அ�ில இலங்கைச் சைவ

Digitized by srujanika@gmail.com

(3) தவர் எங்கள் நாவலை பெறு
மாணிற் கெரண்டுள்ள அனபும் ஆற்கா
மும் அளவில், ஆவருடைய குற
ஷகைபை வருடத்தேரும் தய
முடைய சிறுகத்தில் நடக்கி வரு
கின்றார்.

(4) தமிழ்மொழி வளர்ச்சி கந்தியும், சைவமய அபிவிருத்தி கருதியுன் சிறந்த கட்டுரைகள் பத்திரிகைகளுக்கு எழுதி வருகின்றன. அதைகளிற் பல நமது இந்துசாதனங்களில் வெளிவருகின்றன. அவைகளை நாம கற்றும், ரதித்தும் இநக்கண்ணேம், ஆனால், அவருக்கு ஸ்கோவர்மாக உரிய ஒரு கிறப்பை கண்டிங்கு கற விரும்புகின்றேன். இவைகளுக்கு அவர் முதன் பறை இப்பொழுது வந்திருஷ்டதலும், இந்துள்ள தமிழ்மொழி, சைவ ஏத்தனை நமது நோக்கங்களியும், சிலையும் நண்கு விசரித்து, படித்து, அறித்து இருக்கின்றன. எங்கள் தலைவர்களிடமிருந்து நட்புக்கொண்டு அவைகளைத் தம் ஊருக்கீடு அழைப்பிடித்துச் சீக்காதரமாறுக்கீடு செய்யக்கூடிய உபசாரங்களிலும்பார்க்க மேலதிகமான உபசாரங்கள் செய்து அவர்களிற் பலருட்டு பிரேரணை செய்கிற கர்த்தராய்ட்டர்.

இந்தப் பெரியார்கள் நடவடிக்கையை பெற்ற பரக்கியம் பெற்ற தலைவர்கள் விற் பிரதானம் வைர்கள் காலஞ்சிரு சொற் குகதாசன் என்னும் புலை பெயருடன் வைத்திற் குமதமிழுக்கும் அழியாத தெரண்டியற்றிய எங்கள் தலைவன் தருவாளர். சுபாரத தன் முதலியாரவர்களும், சிரித்தமிழராய்ச்சியாளர் எனப் புகழ்பெற்ற காலஞ்சிருக்கன்ற தீருவாளர். செல்லாகநாரங்க முதலியாரவாரகளும் செய்வ அருளால் இன்றும் எங்களுக்கு வழகாட்டிவரும் தீருவாளர்கள். காலாகந்தமரம் அன்னே யாவுக்கும், திருவாளர். ம. வே. திருநாணசம்பந்தப் பிள்ளையவர்களும் முகங்கிரா, அநந்தயா அவர்களும் பறமதி. தி. சுதாசிவ ஜயரும் இன்னும் பல பட்டியாரகளுமாக இந்த தலைவர்களின் மதிப்பைபடும் தலைப்பும் பெற்ற குக்கன்ற எந்கள் தருவாளர். ஜபுலி வகுக்கிள்ளையவர்களை குறைத்துச்சங்களையும் பழப்புயர்வையும் சுபயப் பறவறயும் தமிழ் வர்மாபூர் அதன்னடையும் கான மேலதுகம் உவர்களுக்குச் சுரக்கலத் தேவையில்லை. ஆதாக கஷ்டகாலத்தில் முன் ஒருபோகம் நடந்து தீர்த்த, நடக்கக்கூடும் கண்ணு கூத்து தீர்த்த சூபயல்குகள் எங்கும் மல்லிக்கும் மன்றத் துவக்கத்துறையை பரதக் குலசூபயத்தில் ஆக ராகுத்துறைக்கை கைவதற்குமத்துறை வளர்க்குப்படியாக வைக்கப்படுகிறது. ஆகவே மீவிளையில் தீருவாளர். ஜபுலிகமாப்பிள்ளை அவர்களே ஆயமகாந்தப்பட்ட நடை திறந்து; விதம் குற தலைவராயர்கள் து ஜலக்கூசைவுமக்களுக்கு வழகாட்டியாய் தீருக்கும்படி அதை வியத்திட்டன் கீழடஞ்சி மாளை கண்டும். மகநாட்டிய கீர்தக்கப்போ மப்பந் துச்சவைப்போ தெய்வசுப்புப்போ வளங்குகிறது. அதை கூறப்பட்டும் ஆன், மபணி பாலா ராகய சுநியன் ஒவ்வொருவருக்குக் கூடிக்கூட ஆவழகுக்கூட வகையும் கூடும். தமிழ்நூல்கும் உபாரதத்துக் கருப்பை பிரய்த்து செல்ல வேண்டும் மென்று ஆதாரான்கள் தீருவாடு பண்ணக்கூடியன்.

அங்கே இலண்கைச் சொவு
காநாட்டுத் தலைமயுர

5-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

பன்டப்பவர்களைப் பன்டப்பவரும்
காப்பவர்களைக் காப்பவரும் இவர்களை
ஒடுக்குபவரும் அவரோயென்றும் அங்குச் சொல்லியிருப்பதை
நம் சின்தக்கலாம், அப்படியான
ஒத்தினைதான் கிவிசின்தினையாகும்.
அவருடைய சிருப்பெயரை கூறி
சொல்ல உண்ணும்போதும், அவரை
டைய் விப்பருமை எம்முடைய மனதை
தை நிறைத்தல் வேண்டும். அப்படி
ஒத்தினைக்கு ஏனும், அப்பெயரை
நம் உச்சரிக்கும்போது அதைக்
கேட்டப்பவர்கள் அம்புசமடைவர்
இப்படியாக அவருடைய சீருப்பை
எம்முடைய உள்ள கதித்தில் பத்துமா
ஞஸ் நீப் எண்ணங்கள் எழுந்தாலும்
அவைகள் மின்னவைபோல மறைந்த
போம். தீவினைஞர்க்குக் காரணப்
காரம் வெகுனி மயக்கம் என்று
பெரிய்யர்கள் கூறுவர். காம் என்பது
பொருள்களில் கொள்ளும்
ஆணை. கூல உலகங்களும் கடவுள்
நூடைய பெருமைக்கு முன்தீடை
குணியமாகும்போது அவ்வுக்கங்களை
கூறிய கோடாநு கோடுமிலைஞரு
ஷ்ருசைய அல்லோகம் ஆகுணியமா
காதலும் ஆப்புல்லைகத்தில் கோடாநு
கோடுமிலைஞருக்கும் அப்பெ
ருள் ஆகுணியமாகதலும் புலுப்பும்.
அப்போது உத்தீர்தை ஆகையை
யூரத்திற்குத் தலைகும். காம் ஆகு
ஷப்பதிற்கும் பொருள் நம் பெறும்
ஷக்கெயள்ளாதபடி தந்ப்பவரினே
ஏத்து வெதுளியுண்டாக்கிறது
மைக்குப் புகழிலே ஆகையுளத்தின்,
அதைக் கொடுத்து எம்முடை
இகும்பெரிலே வெகுனியுண்டாகும்.
ஏதது தீரட்டப் பிரத்யா
னங்களிலை எங்குத் தீரையுளத்தின்,
ஏதை ஆகுக்கும் விலங்குகளிலை
வெகுனிபுண்டாகும். காமா
ஆகுணியமின் கெஞ்சியும் ஆகுணியம்
ாகும். மபக்கமாவது பொருளால்
வாதவற்றைப் பொறுள்ளனம் நூதனம்
நூதன். கடவுள்டைய பெறுதலு
ஏம்முடைய மனத்தில் விளங்கும்
போது பொறுவிலாதவைகளை
போருளாகமாட்டா. ஆக சில வை
இறைவனுடைய பெருமையைச் சுந்தரத்திலை
தைத்தலாலே தீவினைகள் யாவற்றினை
நம் நீங்குதல் சூரும். ஆயு
ஞம் ஆற்றவனுடைய பொறுமையை
உள்ளபடி கொத்தத்தில் அரிது. எவ்வளவு
நூதன காஷங்கள் சுந்தகச்சிறும்பு
ஆவனவுக்குத் தீவினையினின் நூ
ங்களைம் என்பது சிசுயம்.

தண்டங்கள் யாவும் சேர்ந்தால் ஆயா
கோடிபாகும். இவைகள் யாவு,
மையும் அரசாங்கபவன் உன்னிரு
கோடிமட்கு பெரியவனுவதை
இந்தப் பிருதவி தண்டங்களையும்
அப்ப, தேபு, வாபு, ஆகரயமாகிய
இவற்றுக்குரிப் பதின்டங்களையும்
பிரகுதி மாயையிலுள்ள என்கிட
இப் பதித்தாண்பது தத்துவங்களையும்
பிரகுதி அண்டங்களையும் அவற்றை
மங்கப்பாலுள்ள அச்சத் தமிழ்நா
லுள்ள ஏழு தத்துவங்களையும் சொல்கிட
நத அண்டங்களையும் அவற்றிற்கு
பேலரபுள்ள சத்தமாபையிலுள்ள
அண்டங்களையும் ஒருவன் தனியாக
செய்வாலேயின் அவற்றைய பெறு
மையை நீ அளக்கவேமாட்டாம்
இவைகள் யாவற்றையும் அரசாங்காலை
நவன் யாவுணன்று நீ கேட்டால்
என்று தலைவராகப் பந்தசுவாமிய
நத திருவருளிலே சிறிது பெறுவன்
வன் அவன். அந்த அருளிலே சுமா
மே கூடப்பெற்றவர்கள் இயற்றுவதை
படைக்குத் தாதுந் காப்பவர்களால்
வர். இன்னும் சுமாகூடப்பெறு
நவர்கள் இயற்றைப் பொருள்களை
மதிப்பாதவர்கள். துபபடியாயின்
அத்திருவருளினுவளவு பெரியதை
நல்திட்டிடு. அந்தத் திருவருளை
நம் சிறுப்பேரமரியின் எமக்கு
“இன்பமே எங்களும் தனபை
இல்லை” இத்தனமைத்தாய் திருவரு
ளே எப்பமை ஆர்வுது. அதற்கு
டைய ஆர்ணாக்குங் கீத் வருமுடு
எமக்குத் துன்பம் ஒருங்காலப்பு
நேராது. எங்களுடைய தேசநா
தை ஆருகிறவர்கள் நல்லவர்களாய்
நுஞ்சு நாங்கள் எவ்வளவு ஆனதை
மடைக்கிறோம். Lord Ripon என்பவர் இந்திய பிரதிகாவராயின்ரங்க
பேரது (Viceroy) தவர் மிகவும் நல்லவராயின்ரங்கத்தை இந்தியர்கள்
இன்பமாய் வாழ்ந்தார்கள். திருவருளான் எங்களை ஆர்ணுக்கால
க்கு என்ன ஆர்வு! “கிறுவருளியை
ஆர்ணாக்குங் கீதை குறைகள் இருக்கின்றனத்தை” என்பார்ஸிலர். எத்தனையே
பேர்உணவின்றித் தயிக்கீழுரக்கள் குட்டம் முதலிய பெருகீர்யகளை
வருத்துகின்றார்கள். தமக்குள்ள
ஏழு ஆணை கழுந்தைகளையும் சாக்க
கொடுத்துத் த்ராக் கவலீப்பாரு
மெலிக்கின்றார்கள்” என்பார்கள்
இவைகள் குறைவுகளோ நிறைவே
களோ என்றறிவில் பெரிய சத்துமை
வைத் தெரால்லொன்றுக் கூடப் போன்று
வோம். அங்கே ஒரு உறுவுடைய
வரிற்றைக் கிறக் குட்டை எத்தனையே
வித்யரக்க கீழக்குர்கள் வழிக்கையும் குடையும், வெட்டுவது
குறைவை ஆக்குத்தாரை தீவிரமாகி கிடைவை
ஆக்குத்தாரை தீவிரமாகி கிடைவு
நூடைப் பாலை வெட்டி வரகிறார்கள்.
வேற்றுவது நூடை முதலை
கிலே கண்ணம்படன்ற புணிலை
ந்திருக்கிறது. சில பாகங்களை
வட்டுக்கிறார்கள்; சில பாகங்களை
கத்தரிக்கிறார்கள்; சில பாகங்களை
உர்சுங்கிறார்கள்; கொடிய காரத்தை
வைக்கிறார்கள். இவைகள்
நவராம் பெறும் துணபத்தை ஆர்வு
வர. இவ்வாம துணப்பத்தை ஆர்வு
தல அவர்களுடைய குறைவுகளை
வர கிறவுக்காகவரை ஆகல வநாபா
உணவின்றத் தயித்தாலும் பெறு
நாம்கால வருத்தினும், அரிய
புதல்வர்களை பிழந்தாலும், தீவைகளை
யாவும் அத்திருவருளிய ஆண்கள்
வால் வருத்தால் எமக்கு நான்குறையா
னவைகளையன்றிக் கீழ்மொரைவை

யல் திருவாண்ணச் சிற்திப்போமா
 யின் இடர்கள்பேரல் எமக்கு கேரூ
 வனவெல்லாம் நன்மையனவைக
 கேயென்ற உண்மை தேரன்றும்.
 அப்போது எது நேங்கதாலும் சித்தி
 யானக்தத்தோடு வாழுவரம். எமக்கு
 குப் பரப்பில்லை; கவலையில்லை;
 ஒருவிதமான மனச்சலனமுமில்லை.
 ஒரு குறைவுமில்லை; “என்றுமின்
 பம் தழைக்க இருக்கலர்ம்” (அப்பர்
 திருவேட்சனப்பதிகம்) இறைவனது
 திருவருணை நாம் சிந்தது வருவே
 மாயின அது எம்மத் கலது எமது
 வழியாகப் பிற உயிர்களிற் செல்
 லும். மலையிலை வழிக்குறை பெரு
 மழை மலையிலிருந்து ஏருவியரகப்
 பயங்குத் தப்ளைப்பறம் பயிர்களுக்கும்
 விலங்குகளுக்கும் மனிதருக்கும்
 சீராதாரமாவதுபோல, திருவருண்
 தம்மைச் சிந்தப்பவர்களில் பத்ய
 அவர்கள் அந்த அருளைக்கொண்டு
 சிறவுபிக்களுக்கு நண்மை செய்வார்.
 அருளாவது மகையாகுவிச்பாலக் கீழ்
 நீர்க்கூச் செலவதன்றி மேல்நீருக்கை
 எழுவதற்கு. அது நூழுங்கித்தாரிற்
 செலவுமூன்று உயர்க்கீதாளிற் செலவு
 தன்ற. செலவர்பால் செல்லாது
 யோயாளிகளப்பற செல்வது. அறந
 மத்திரப்பற செல்லாது அல்லார்
 பாற செல்வது. ஆவு வருளானது
 ஆணிய பரிசுவை, ஆணிய மமசு, ஆணியசெய்யு,
 ஆணிடக்கை என்ப பலவாருக ஆணிமையைவிட்டு நீங்க
 காது பரவுச் செல்லும். எமது
 தமிழ் நாள்கள் திருவேப்பற்றக்
 கூறுவன்; எவ்விலைவாதன். ஆங்கி
 லப் புலவர்களுள்ளீர் “தீசுதலையர்”
 என்பவர்களும் அருள்பெற்றவராத
 வால் அவராளைப் பின்வருமாறு
 தகைக்கின்றனர்.

“It droppeth as the gentle
 rain from heaven
 Upon the place beneath; it
 is twice blest;
 It blesseth him that gives
 and him that takes.”

செலவு அநுட்டானவகள் யாவும்
 சரியை, சுரியை, மோகம் ஆகியபூன்
 ஹ்ருள் கூட்டுக்கும். ஒவ்வொரு படி
 யிலும் சிற்பீர் அவ்வப் படியில்
 ஆளா அநுட்டானவகளைச் சிரத்
 தையோடு நாடோமும் தவறுது
 செய்து வருவாராயின் அறந
 மன பயனுக்கு ஒரு அநுவாத நூன்
 முண்டாகும். அவைகள் முறையே
 சுரியையில் நூனம், கிசியையில்
 நூனம், மோகதங்குநூனம், எனப்
 படும் இந்த நூனம் கிகைக்குமா
 யின், வைவாய்க்கைகள் கேரோ அறிய
 பட்டும். அவனும் அறிபவர்
 புதகைப்பூச்சுபைன்னும் சிலையைக்
 கட்டுத் தெண்டேயேர்க்கு உண்மை
 யான சமய உபத்திகளுக்கைய்து அவர்களை
 வருமாலைப்பர்; வவாலும்
 பெரியேராகக் கோள்ளப்படுவர்.
 அப்படிவரானவர்கள் இன்மும் இந்த
 தயாறிற் சிலர் உளர். இவரும்
 சிலர் உளர்த்தப்பறும். ஆத்தன்மை
 யர் மைதந்தட்டிற பெறுகுதல்
 சீர்வைப்ப. இவர்கள் பெறுகிவருங்

காலமும் சைவத்தின் ஏற்காலமாம்.
 வேதநெறி தழைத்தோக்க மிகு
 சைவத்துறை விளக்கப்
 பூத்தரம் பறைப்பாலியப் புனித
 வரய் பலர்ந்தமுத
 தீவுன் வயற்புக்ஞத் திருநூண
 சம்பந்தம்
 பத்திலர் தலைக்கரண்டு திருத்
 தெரண்டு பரவுவரய்

வானமுகேல் வழாதுபேயக மலிவளாஞ் சுரக்க மன்னன் கோன்முறை யரசுசேய்க துறைவீஸா துபிராகள் வாழுக நான்மறை யறங்களோடுக நற்றவும் வேள்விமல்க மேன்மைகோள செவுநீதி வளங்குக | வலகுமேல்லாம்